

undlader at opfylde de pligter, der påhviler ham i medfør heraf, eller som følger af hans embedsforretningers karakter,

b. hvis han med forsæt eller grov uagtsomhed giver folketinget urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvis oplysninger af væsentlig betydning for folketingets virksomhed bliver fortiet,

c. hvis han, selv om han ikke har overskredet sin myndigheds grænser, begår åbenbart misbrug af sin myndighed.

§ 6. Overtrædelse af bestemmelserne i denne lov straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Foreligger der kun uagtsomt forhold, er straffen bøde. Straffen kan under særlige omstændigheder bortfalde.

Stk. 2. Ved udmålingen af straffen for uhjemlet afholdelse af statsudgifter skal der

tages hensyn til, om der overhovedet ikke har været bevilget noget beløb til det pågældende formål, eller om der foreligger en overskridelse af et bevilget beløb.

Stk. 3. En ministers strafansvar efter denne lovs § 5 bortfalder ved forældelse. Forældelsesfristen er 5 år og løber fra det tidspunkt, hvor folketinget er blevet bekendt med lovovertrædelsen.

Med hensyn til forældelsesfristens beregning finder reglerne i borgerlig straffelovs § 94 anvendelse.

§ 7. For overtrædelser af bestemmelserne i denne lov ifalder en minister erstatningsansvar over for statskassen. Erstatningen kan nedsættes eller bortfalde, når omstændighederne taler derfor.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget svarer med ganske enkelte ændringer, som er omtalt nedenfor, til et af forslagsstillerne den 12. december 1962 fremsat lovforslag, jfr. Folketingstidende 1962-63, tillæg A. sp. 489, og forhandlingerne sp. 1803 og 2115. Dette lovforslag henvistes efter 1. behandling til et udvalg, som imidlertid ikke afsluttede sit arbejde inden folketingsårets udløb, men afgav en beretning om sit arbejde, jfr. tillæg B. sp. 1465.

Om lovforslaget henvises i det hele til de bemærkninger, der ledsagede det tidligere lovforslag, idet der om de foretagne ændringer skal anføres følgende:

Til § 3.

I det tidligere lovforslag indeholdt paragraffen som 2. punktum følgende bestemmelse: „Kan der med føje rejses tvivl om, hvilken minister ansvaret påhviler, er statsministeren ansvarlig.“

Allerede under 1. behandling af lovforslaget erklærede forslagsstillerne sig villige til under hensyn

til de herunder rejste indvendinger mod bestemmelsen at lade den udgå. Bestemmelsen er derfor ikke medtaget i dette lovforslag.

Til § 5.

Formuleringen af bestemmelsen i punkt a. om en ministers ansvar for beslutninger eller foranstaltninger i strid med en af folketinget truffet beslutning er ændret i forhold til det tidligere lovforslag.

I en redegørelse fra justitsministeren vedrørende det nævnte forslag (optrykt som bilag til udvalgets beretning) udtales bl. a., at bestemmelsen vil omfatte tilsidesættelse af et mistillidsvotum i henhold til grundlovens § 15, men synes efter affattelsen at have et videre sigte.

Den ændrede formulering tilsigter at tydeliggøre, at det er forslagsstillerens ønske, at bestemmelsen har et sådant videre sigte.

I punkt c. er foretaget en mindre ændring for at bringe bestemmelsen helt i overensstemmelse med § 9 i loven af 1939.